

عنوان مقاله:

واکاوی شخصیت انسان و اخلاق در آثار سعدی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مجید موسی زاده چیچکی - فوق لیسانس زبان و ادبیات فارسی (گرایش ادبیات محض) دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

میراث گرانبهای زبان و ادب پارسی حاصل اندیشه ورزی و ذوق آزمایی تمامی شاعران و نویسندگان ایران فرهنگی است که چه بسا از برخی از آنان حتی نامی باقی نمانده باشد؛ اما نتیجه آن کوشش ها و ذوق ورزی ها در قالب آثار شاعران و نویسندگان به جا مانده و به دست ما رسیده است. زنده نگاه داشتن آثار بزرگان ادب، فرهنگ و هنر تنها به این معنا نیست که در باب آنها بحث های نظری عالمانه صورت بگیرد؛ بلکه زنده نگاه داشتن این آثار بیشتر به آن است که در پرتو مفاهیم تازه ای که در جهان نو برآمده، به محتوای آثار آنها معنای تازه تر و زنده تری ببخشیم. مصلح الدین سعدی شیرازی شاعر و سخنور بلندآوازه ایرانی و یکی از پایه های کاخ استوار ادب پارسی است که جلوه های نظم و نثر او، زینت بخش پیکره شکوهمند فرهنگ ماست. نقش و جایگاه سعدی در زبان و ادب پارسی، از زوایای گوناگونی قابل بررسی است؛ از جمله فصاحت و بلاغت، ذوق شاعرانه و قریحه شاعری، شیرینی زبان و دلنشینی سخن. زمانه سعدی عصر نگرستن به انسان با نگرشی تک ساحتی و تک ساختی بود. انسان یا دوزخی بود یا بهشتی، یا خدایی بود یا شیطانی یا نیک بود یا بد؛ سعدی اما در این نوع نگرش تجدیدنظر کرد. در آثار او، انسان شخصیتی ساده و طبیعی است که هم دارای وجوه مثبت است، هم منفی؛ هم نیک است هم بد. در این مقاله سعی بر این شده است که داستان های زیبایی سعدی در گلستان در کنار احادیث و روایات ائمه قرار گیرد و مطابقت هرچه بیشتر مضامین موجود در گلستان با گنجینه های معنوی دست یافته از اسلام نمایان شود کتاب گلستان سعدی و احادیث و روایت موجود در رابطه با اخلاق از کتاب ها و مجموعه ها با نمونه گیری خوشه ای و به صورت میدانی و گردآوری اطلاعات مورد مطالعه قرار گرفته و سعی در کشف ارتباط بین گزاره های موجود در گلستان سعدی و احادیث و روایات شده است. اخلاق گرایی سعدی در گلستان و بوستان او به اوج خود رسیده است. با سیری در گلستان سعدی به حکایت های زیبایی بر می خوریم که در حین شگفتی های ادبی مضامین اخلاقی، مذهبی در آن مشهود است.

کلمات کلیدی:

سعدی، شخصیت، انسان، اخلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1945235>

